

РЕШЕНИЕ

№ 14853

гр. София, 15.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 22.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4409** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба, подадена от „АУТО ИТАЛИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] чрез адв. С. И. срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22222523005430-091-001/21.12.2023 г., издаден от Й. Д. М. - орган, възложил ревизията и И. Б. И. - ръководител на ревизията, с който за данъчен период м. 01.2022 г. са установени допълнителни задължения за данък добавена стойност /ДДС/ по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 109 995,87 лв. и лихви за забава в размер на 23 067,76 лв., потвърден с Решение № 375/22.03.2024г. на директора на дирекция ОДОП С..

В сезиращата съда жалба са изложени аргументи за незаконосъобразност на ревизионния акт. Сочи се, че в РА и решението на директора на дирекция ОДОП С. не се твърди и не са събрани доказателства, от които да се установява жалбоподателят да е бил уведомен за извършената доставка от получателя си, да е участвал в данъчна измама, да е знаел, да е могъл или да е бил длъжно да знае за възможно отклоняване на данъчното облагане, от MNE DIGITAL Limited, който е заявил последователно и е представил документи пред дружеството, че е получил автомобилите в Дъблин, Ирландия. В тази връзка жалбоподателят се позова на практика на СЕС и по-конкретно на решение по дело С-409/04 т. 68, съгласно което „...член 28в, А, буква а), първа алинея от Шеста директива следва да се тълкува в смисъл, че не допуска компетентните органи на държавата-членка на доставката да задължават даден доставчик, който е действал добросъвестно и е представил доказателства, установяващи на пръв поглед

правото му на освобождаване на дадена вътреобщностна доставка на стоки, да заплати впоследствие ДДС върху тези стоки, когато тези доказателства се окажат с невярно съдържание, без обаче да бъде установено участието на споменатия доставчик в данъчната измама.“. Въпреки тези обстоятелства и липсата на участие в данъчна измама, решаващият орган е преквалифицирал доставките в последователни доставки по смисъла на чл. 65а ЗДДС, твърдения за което не са били налице в оспорения РА. По този начин е направен опит да бъде избегнат фактът, че „АУТО ИТАЛИЯ“ ЕАД е действало изцяло добросъвестно и е разполагало с всички документи, необходими по чл. 53 от ЗДДС в съгласие с чл. 45 от ППЗДДС за третирането на доставката като ВОД. На следващо място в жалбата се сочи, че нормата на чл. 65а ЗДДС е приложима само относно доставки, извършени на територията на Европейския съюз, но не и спрямо трети страни, каквато е Република Турция. Фактът, че МПС са изпратени от държава-членка до трета страна дисквалифицира операцията като последователни доставки на стоки. Не е изследвано какви са били договорките на MNE DIGITAL с турското дружество, като дори да се приеме, че се касае за операция при участието на три страни, то тази доставка би представлявала транзитна продажба, а не последователна доставка на стока по чл. 65а от ЗДДС. В жалбата се отрича да е налице операция с участието на трите дружества, като се твърди, че „АУТО ИТАЛИЯ“ ЕАД въобще не е било уведомено, че МПС ще бъдат продадени на друго дружество, още по-малко че транспортирането им ще бъде извършено директно до това лице. Твърди се, че дружеството е разполагало с ЧМР, протоколи и удостоверения за получаване на въпросните МПС в Дъблин, И. от MNE DIGITAL. Внезапното подвеждане на доставките, като последователни такива от решаващия орган е в остро противоречие на националното и европейско законодателство, практиката на СЕС и принципите на правна сигурност и пропорционалност. Алтернативно е направено искане за квалифицирането на доставките по чл. 28 от ЗДДС, като с оглед позоваването на ревизиращите органи на формалните изисквания на чл. 21 от ППЗДДС, съответно на вписването на MNE DIGITAL за износител в подадените митнически декларации се позовава на практика на СЕС, сочи действителното изнасяне на стоките извън Съюза като аргумент за облагането им. В заключение е отправено искане за отмяна на оспорения РА.

В проведените съдебни заседания процесуалния представител на жалбоподателя поддържа жалбата, прави доказателствени искания, ангажира доказателства и претендира присъждане на направените разноски, съгласно приложен списък.

Ответникът – директор на дирекция "ОДОП" – С., чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

СГП редовно уведомена изважда становище за неоснователност на жалбата.

По делото са събрани писмен и гласни доказателства, чрез разпита на един свидетел, посочен от жалбоподателя, както и са приети представени от последния потвърждения от MNE DIGITAL Limited в превод на български език, във връзка с твърдението за липсата на знание относно пренасочването на транспорта, извършен за сметка на получателя т MNE DIGITAL Limited.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22222523005430-020-001 от 12.09.2023

г., , издадена от Й. Д. М., на длъжност началник отдел „Ревизии и проверки“ в дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-2047 от 31.10.2019 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „АУТО ИТАЛИЯ“ ЕАД за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчен период м. 01.2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22222523005430-092-001/07.12.2023 г., На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите в РД е подадено възражение, което е прието за неоснователно. Ревизията приключва с РА №Р-22222523005430-091 -001/21.12.2023 г., издаден от Й.

Д. М. - орган, възложил ревизията, и И. Б. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 02.01.2024 г. Начислен е допълнително ДДС за внасяне в размер на 109 995,87 лв. и лихви за забава в размер на 23 067,76 лв. за извършена облагаеми със ставка 20 на сто доставки на стоки /автомобили/ към MNE DIGITAL Limited, VIN IE3726217EH през м. 01.2022 г., погрешно определени и декларирани като ВОД от страна на дружеството жалбоподател.

С цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, в хода на ревизията са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22222523005430-040-001/04.10.2023 г., в отговор на което са представени писмени доказателства с вх. №Р-22222523005430-ПРД от 001 до 003 по регистъра на ТД на НАП С., дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“. Извършени са справки в информационната система на НАП. С Протокол №Р-22222523005430-ППД-001/05.09.2023 г. са приобщени доказателства, събрани в хода на извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ на „АУТО ИТАЛИЯ“ ЕАД, приключила с Протокол №П-22222522197849-073-001/23.08.2023 г. Всички предприети в хода на ревизията процесуални действия са подробно описани в констативната част на РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК, е неразделна част от РА.

Установено е, че през м. 01.2022 г. „АУТО ИТАЛИЯ“ ЕАД е декларирало ВОД на 4 леки автомобила /Maserati, модел Levante Hybrid/, с получател MNE DIGITAL Limited, И.. Доставките са документирани с инвойси /фактури/ с нулева стойност на начисления данък /ДДС/ и са декларирани от жалбоподателя като ВОД по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС.

По данни на информационната система на НАП, ПП VIES, ДДС номера на контрагента е валиден. За удостоверяване на ВОД от жалбоподателя са представени

инвойси/фактури с вписани идентификационни данни /марката - Maserati, модела - Levante Hybrid, броя на местата - 4+1, номера на двигателя и номер на рама/ на доставените към ирландското дружество автомобили, международни товарителници /ЧМР/, приемо-предавателни протоколи /delivery protocol/ без посочена дата, писмени потвърждения от получателя по стоките и банкови нотификации за получени плащания на обща стойност 281 200,00 евро /549 979,40 лв./. Доставките са в изпълнение на договор за продажба на нови автомобили от 06.08.2021 г., съгласно който ревизираното дружество, в качеството на продавач, приема да достави на MNE DIGITAL Limited /купувач/ 5 фабрично нови автомобили Maserati, модел Levante Hybrid, оборудвани съгласно Приложение №1. В споразумението е предвидена единична цена за автомобил в черен цвят в размер на 69 900,00 евро или 136 712,51 лв. без ДДС, и за сив цвят в размер на 71 500, 00 евро или 139 841,84 лв. без ДДС. Цените са определени - франко склад на доставчика в С. и включват разходите по доставка, митнически сборове и акцизи. Общата стойност на сделката е 352 700,00 евро без ДДС. За гарантиране на доставката в срок от 3 дни от подписване на договора, купувачът заплаща авансово сумата от 5 000,00 евро за автомобил или общо 25 000,00 евро. Относно произхода на автомобилите е констатирано, че са закупени от MASERATI S.p.a. с VIN IT08245890010.

За удостоверяване изпълнението на договорените между страните престации, от „АУТО ИТАЛИЯ“ ЕАД първоначално са издадени фактури №50...3808/07.01.2022 г. и №50...3800/04.01.2022 г., които след това са сторнирани с кредитни известия /КИ/ №50...3804/07.01.2022 г. и №50...3805/07.01.2022 г., поради допуснати грешки в цените. Впоследствие от жалбоподателя са издадени нови 4 фактури №50...3808/07.01.2022 г., №50...3807/07.01.2022 г., №50...3814/11.01.2022 г. и №50...3815/11.01.2022 г., първата от които на стойност 139 841,84 лв., а останалите по 136 712,51 лв. В тях като основание за прилагане на нулева ставка е посочен чл. 53, ал. 1 от ЗДДС във връзка с § 1, т. 17аа, бб от ДР на с.з. и чл. 21, ал. 2 от ЗДДС. От представените от ревизираното дружество документи е установено, че стоките са предадени от негов представител на турското дружество CAGLAR TRANSPORT в качеството му на превозвач. Превозът им би следвало да е за сметка на купувача - MNE DIGITAL Limited. За удостоверяване на транспортирането на автомобилите по фактурираните доставки от 07.01.2022 г. е съставено ЧМР №0596/05.01.2022 г., а за тези от 11.01.2022 г. - ЧМР №0607/11.01.2022 г. Съгласно тези документи, стоките са натоварени в С. и са разтоварени в Dublin, Regus Block 1, Bianchardstown - И..

Органите по приходите са приобщили като доказателства резултатите от извършена в хода на ПУФО справка от информационната система на Агенция „Митници“, модул „Пътни такси и разрешителни режими“, съгласно която вписаните в ЧМР влекачи и полуремаркета с рег. номера 14FB028/14AG984 и 14FB029/14BG988 са влезли на територията на страната през ГКПП Капитан А. на 03.01.2022 г. и на 10.01.2022 г. и впоследствие са напуснали България в посока Турция на 06.01.2022 г. и на 14.01.2022 г. през същия граничен пункт с товар „превозни средства“.

При проверката е отправено и запитване до Европейската информационна система за превозни средства и свидетелства за управление /EUCARIS/ за наличие на регистрация на описаните във фактурите МПС /Maserati levanter Hybrid с номер на рама ZN6AU61B00X391117, ZN6AU61B00X391119, ZN6AU61B00X391118 и ZN6AU61B00X391314/ на територията на Европейския съюз. Съгласно получения отговор, тези транспортни средства нямат регистрация на територията на Общността.

В тази връзка е открита процедура за обмен на информация между компетентните органи на България и И. съгласно чл. 7 от Регламент на ЕС 904/2010, при която е изисквана информация за местонахождението на получените автомобили Maserati levante Hybrid и последващата им продажба. На 22.03.2023 г. е получен отговор, с който ирландската данъчна администрация уведомява българската страна, че автомобилите са били изпратени до пристанище И., Турция. Т.е. не се потвърждава декларацията от жалбоподателя ВОД на автомобили до И..

При горните данни, в хода на ПУФО до Агенция „Митници“ е изпратено искане, с което е указано да се представят митническите декларации и съпътстващите документи на превозените на 06.01.2022 г. и 14.01.2022 г. стоки с товарни автомобили с рег.№14FB028 и рег.№14FB029. С вх. №2514-01-1/19.04.2023 г. са предоставени квитанции, генерирани от модул „Пътни такси и разрешителен режим“, с приложени към тях контролни листа, фактури, ЧМР и митнически декларации /подробно описани на стр. 7 от РД/. Съгласно отразеното в така събраните доказателства, изпращач на процесите автомобили - Maserati levante Hybrid с номер на рама ZN6AU61B00X391117, ZN6AU61B00X391119, ZN6AU61B00X391118 и ZN6AU61B00X391314 се явява купувачът им MNE DIGITAL LTD, а получател турското дружество ACADEMI AUTOMOTIV VE DIS TICARET LIMITEDSIRKETI с адрес ORTAKOY MAH AMCABEY BESIKTAS. За място на товарене в ЧМР е вписано С., България, а за място на разтоварване - И., Турция. Липсват печати и подписи на изпращач, получател и превозвач.

Част от приобщените доказателства се явяват и представените от „АУТО ИТАЛИЯ“ ЕАД писмени обяснения, според които контактът с MNE DIGITAL Ltd е осъществен чрез посредник С. М., овластен да преговаря и да получава оферти относно цената на автомобилите. В тази връзка на посоченото физическо лице са връчени три искания, с които е изисквана информация за представителната му власт досежно ирландското дружество, наличието на сключени договори, анекси и споразумения, определящи възнагражденията му, доказателства за получени плащания във връзка с тях, кой е крайният получател по доставките, как е организиран транспортът и др. В отговор от С. М. са представени писмени обяснения, в които посочва, че не е бил в договорни правоотношения с чуждестранното дружество и не е изрично упълномощаван от него. Според твърденията му, е действал в качеството на комисионер на немско дружество MY VISION GmbH, VIN DE815689548 и в тази връзка е представил доказателства, които са неотнормими към процесите сделки. В допълнение на 23.08.2023г. писмено е заявил, че не е водил преговори между „АУТО ИТАЛИЯ“ ЕАД и MNE DIGITAL Ltd, а единствено е предоставил данни за контакт.

При така изложената фактическа обстановка и след анализ на събраните в хода на ревизията доказателства, органите по приходите са заключили, че не е налице ВОД по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, тъй като не е изпълнено второто условие за наличието на такава доставка – стоката да е изпратена или транспортирана от територията на страната до територията на държава членка, в конкретния случай И., в резултат на което доставките са квалифицирани като облагаеми със ставка 20% ДДС с място на изпълнение на територията на страната, съгласно чл. 17, ал. 2 от ЗДДС.

Предвид изложеното и на основание чл. 82, ал. 1 и чл. 86, ал. 2, във връзка с чл. 12, ал. 1 от ЗДДС на жалбоподателя е начислен допълнително ДДС в размер на 109 995,87 лв. за м. 01.2022 г.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с подаването на жалба в 14-дневния

срок с жалба вх №2553-00-17/15.01.2024 г по регистъра на ТД на НАП С., като в определения срок за произнасяне с Решение № 375/2.03.2024г. на директорът на Дирекция ОДОП С. жалбата е приета за неоснователна и РА е потвърден. В посоченото решение са приети за правилни и законосъобразни изводите на ревизиращите органи за липсата на реално извършени ВОД, като са изложени допълнително аргументи за неоснователно на възраженията. Прието е, че в случая са осъществени трансгранични операции в хипотезата на две последователни доставки на една и съща стока, която е предмет на един-единствен превоз. В тази връзка решаващият орган се е позовал на практика на Решение по дело EMAG Handel Eder, C-245/04 и по дело Euro Tyre Holding BV, C-430/09 относно определяне мястото на изпълнение и съгласно изложеното в посочените решения е приел, че първата доставка, която е осъществява от „АУТО ИТАЛИЯ“ ЕАД с получател MNE DIGITAL Ltd е с място на изпълнение, определено по общото правило на чл. 17, ал. 1 от ЗДДС, съгласно което мястото на изпълнение при доставка на стока, която не се изпраща или превозва, е мястото, където стоката се намира при прехвърляне на собствеността, в случая в България. Поради това, същата е облагаема с приложимата в такъв случай и при конкретния предмет на доставка данъчна ставка от 20 на сто. Поради липсата на осъществен ВОД, а осъществено транспортиране на стоката от България до територията на трета страна – Турция възраженията на жалбоподателя, основани на цитираните решения на СЕС в ситуации на непризнат ВОД, съответно извършен превоз от получателя или за негова сметка, са приети за неотнормими към фактическата обстановка и конкретно към произтичащата от нея промяна в режима на декларираните от „АУТО ИТАЛИЯ“ ЕАД доставки към ирландското дружество. Относно претенцията на жалбоподателя за приложението на чл. 28 от ЗДДС в решението се сочи, че износ е извършен, но същият не се отнася към първата доставка, осъществена от „АУТО ИТАЛИЯ“ ЕАД към MNE DIGITAL Ltd, а към втората доставка, осъществена от ирландското дружество до дружеството от Турция, с оглед на което за българското дружество не е налице износ по чл. 28 от ЗДДС. За неотнормими към спора са приети и твърденията на жалбоподателя, че е действал добросъвестно, доколкото при констатираната по същество липса на ВОД не е допустимо освобождаване от задължението за начисляване на данък единствено въз основа на аргументи, свързани с поведението на данъчнозадълженото лице

Решението на директора на Дирекция ОДОП С. е връчено на 25.03.2024г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата до съда срещу ревизионния акт, потвърден с решението на директора на ДОДОП е депозирана на 5.4.2024г., т.е. в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от надлежна страна и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално - правните разпоредби по издаването му.

Осъществявайки контрол в посочения обхват, настоящият състав приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, съгласно приложената Заповед № РД-01-2047/31.10.2019г. на директора на ТД на НАП С. /л.18/, в кръга на определените му правомощия, в резултат на надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК. със ЗВР №Р-22222523005430-020-001 от 12.09.2023 г.

Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с електронен подпис. Представените писмени и веществени доказателства, удостоверяват наличието на квалифициран електронен подпис на издателите на акта. При издаването на РА не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Предмет на спор в настоящото производство е допълнително начислен данък по ЗДДС в размер на 109 995,87 лв. и лихви за забава в размер на 23 067,76 лв. за данъчен период м. 01.2022г. в резултат на недоказани ВОД, декларирани от жалбоподателя с предмет четири леки автомобила Maserati levante Hybrid и получател MNE DIGITAL Ltd, поради което е прието, че не е приложима нулева данъчна ставка по чл. 53 от ЗДДС и същите са облагаеми с данък. Прието е в случая, че спрямо жалбоподателя не е приложима и разпоредбата на чл. 28 от ЗДДС, поради неосъществен от последния и износ на така декларирани доставки на автомобили.

Съгласно легалното определение на понятието вътреобщностна доставка (ВОД) в чл. 7, ал. 1 ЗДДС тя представлява доставка на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка. В ППЗДДС са установени необходимите документи, удостоверяващи наличие на обстоятелства за ВОД.

В конкретния случай жалбоподателят не оспорва обстоятелството, че не е осъществен ВОД т.е., че стоките предмет на спорните доставки не са транспортирани от територията на страната до територията на друга държава членка тази на И., Дъблин, но твърди, че не е знаел за предприетите действия от MNE DIGITAL Ltd по транспортирането на стоката до Република Турция, като претендира да е предприел всички разумни мерки, предавайки автомобилите на посочения му превозвач и представяйки всички изискуеми документи, удостоверяващи осъществени ВОД. Тези аргументи не могат да бъдат сполетели от съда, предвид следното:

На първо място самият жалбоподател веднъж твърди, че процесните стоки /МПС/ са предадени от него на оторизиран превозвач TRANS MAR LOGISTIC /стр. 2 от жалбата/, който превозвач всъщност е вписан в издадените общо четири международни товарителници за осъществен от MNE DIGITAL Ltd износ към Република Турция /стр. 240; 242; 244 и 245 гръб от делото/ и втори път твърди /стр. 5 от жалбата/, че процесните стоки са предадени на оторизиран превозвач CARGLAR TRANSPORT, който пък е вписан като превозвач в представените от жалбоподателя две международни товарителници /стр. 127 и 132 от делото/. Прегледът на така приложените товарителници не установява идентичност на вписаните в тях превозвачи. Тези данни не обосновават претендираната добросъвестност у жалбоподателя и липса на знание за превозването на стоките към Република Турция. Допуснатият до разпит свидетел не споменава името на превозвача, на който заявява, че е предал автомобилите, а в приложената по делото обяснителна записка на лист 303 това обстоятелство също не се сочи. В тази връзка остава неизяснен въпросът на кого конкретно жалбоподателят е предал процесните автомобили, след като в транспортните документи фигурират имената на различни превозвачи и различно място на разтоварване. Добросъвестността предполага липсата на всякакво съмнение преди всичко у самия доставчик, че стоките са получени на конкретно място и дата от получателя. В тази връзка хода на ревизията жалбоподателят е представил приемо-предавателни протоколи (delivery protocol), както и писмени потвърждения от получателя за целите на ЗДДС, но нито от съдържанието на протоколите, нито от тези на приложените към тях потвърждения може да се установи точната дата и мястото на получаване на процесната стока от MNE DIGITAL Ltd. Така представените документи не съдържат изискуемите по чл. 45, т. 2, б „а“ ППЗДДС реквизити, а именно не сочат дата и място на получаване, както и марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът. Такива документи се представят едва в хода на съдебното производство с молба на жалбоподателя от 16.07.2024г., а същите като частни документи, при това удостоверяващи изгодни за

него факти са без обвързваща доказателствена сила. В тази връзка необосновани се явяват изложените в жалбата твърдения за представянето на надлежни доказателства, удостоверяващи получаването на стоката именно в Дъблин, И., и съответно неоснователна е и претенцията за предприети разумни мерки, в уверение на това, че стоките са получени именно на конкретно място /Дъблин, И./. При тези данни не може да се приеме, че не е съществувала никаква причина за съмнение в сведенията, съдържащи се в така представените от жалбоподателя документи. В допълнение е необходимо да се посочи, че по делото не са налице данни и за лицата, между които е осъществена комуникация за жалбоподателя и за MNE DIGITAL Ltd относно доставката на процесните автомобили, след като соченото за посредник лице С. М. отрича да е водил преговори с жалбоподателя, като заявява, че е *„предоставило единствено контактите“* на жалбоподателя с MNE DIGITAL Ltd.

Предвид изложеното недоказана и необоснована се явява тезата на жалбоподателя, че е предприел всички разумни мерки за да се увери, че стоките са пристигнали именно в Дъблин, И., поради което неоснователно е и позоваването му на сочената в жалбата Европейска съдебна практика и по конкретно на решение на СЕС по дело C-409/04. В случая представените от жалбоподателя в хода на ревизията протоколи, потвърждения и международни товарителници не удостоверяват по несъмнен начин с посочване на точната дата и място на получаването на процесните МПС на територията на И., и съответно не обосновават извод за предприети разумни мерки, които да са формирали по несъмнен начин уверението у „АУТО ИТАЛИЯ“ЕАД, че стоките са получени в Дъблин, И..

Същевременно, настоящата инстанция споделя изложените в РА аргументи за липсата в случая на едно от кумулативно необходимите условия за прилагане режима, установен за ВОД по чл. 53 от ЗДДС за дадена доставка на стоки, а именно фактическото преминаване на стоката между държави членки. Извършеният в хода на ревизията обмен на информация с ирландската данъчна администрация установява, че автомобилите, предмет на доставка, са изпратени до пристанище И., Турция, без да са достигали до територията на И., нито до територията на друга държава членка, като вместо това са били предмет на износ, извършен от получателя по доставката им. Това обстоятелство не е спорно и се потвърждава от представените от Агенция „Митници“ и приложени по делото митнически декларации, както и от приложените към тях международни товарителници, видно от които процесиите автомобили /Maserati levanter Hybrid са превозени директно от територията на страната до Република Турция. За изпращач на стоките в транспортните документи е вписан MNE DIGITAL

Ltd, а за получател е посочено турското дружество ACADEMI AUTOMOTIV VE DIS TICARET LIMITEDSIRKETI.

Наред това, следва да се отбележат и данните от извършените справки в информационната система на Агенция „Митници“, модул „Пътни такси и разрешителни режими“, съгласно които вписаните в товарителниците пътни превозни средства /влекачи и полуремаркета/ с рег. номера 14FB028/14AG984 и 14FB029/14BG988 са влезли на територията на страната през ГКПП Капитан А. на 03.01.2022 г. и на 10.01.2022 г. и впоследствие са напуснали България в посока Република Турция на 06.01.2022 г. и на 14.01.2022 г. през същия граничен пункт с товар „превозни средства“.

На следващо място е необходимо да се посочи, че дадената квалификация в решението на директора на дирекция ОДОП за осъществени в случая две последователни доставки, които са предмет на едно транспортиране на стоките от територията на България до И., Турция и позоваването на Решение по дело EMAG Handel Eder, C-245/04 и по дело Euro Tyre Holding BV, C-430/09 относно данъчното облагане на процесните доставки и определяне мястото на изпълнение е неправилна. В тази връзка основателни се явяват изложените в жалбата възражения, че цитираните от решаващия орган правила са неотнормирани в случая, тъй като същите намират приложение единствено за доставки, извършвани на територията на Европейския съюз, но не и при осъществен износ спрямо трети страни, каквато е Република Турция. Безспорно решаващият орган може да преквалифицира спорното право като определи приложимите правни норми, но в случая тази преквалификация е неправилна. Нормата на чл. 65а от ЗДДС предвижда наличието на доставки на една и съща стока във верига, включваща и междинен доставчик, като стоката се изпраща или транспортира от една държава – членка до друга държава – членка, но не и в тази верига да е налице внос или износ, така и съгласно Решение № 7586 от 19.06.2024 г. на ВАС по адм. д. № 2299/2024 г., I о. Независимо от това, крайния извод на решаващия орган, както и на ревизиращите органи за липсата на основания за приложението на режима на освобождаване при ВОД, поради липсата на обективни данни, като наличието на физическо движение на стоките между държави членки се явява правилен и законосъобразен. Без да е доказано превозването на стоките по доставките към чуждестранното дружество е съответно на чл. 17, ал. 2 от ЗДДС разбирането, че те са с място на изпълнение на територията на страната. Това изключва облагането им с нулева ставка по чл. 53, ал. 1 от ЗДДС и сочи на дължимо облагане със ставката по чл. 66, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. По тази причина начисляването на данъка в тежест на лицето, от което той е изискуем /чл. 86, ал. 1 от ЗДДС/ е съответно на материалния закон.

Неоснователно също така жалбоподателят претендира, че в случая са налице и предпоставките за квалифицирането на доставката като износ по смисъла на чл. 28 от ЗДДС, позовавайки се на Решение по дело С-495/2017. Безспорно е установено, че стоките са изнесени от Общността за трета страна – Република Турция от MNE DIGITAL Ltd. В издадените митнически декларации, както и в международните товарителници приложени към тях като износител/изпращач е посочен MNE DIGITAL Ltd. Фактурите за извършен износ на процесните МПС са издадени също от MNE DIGITAL Ltd.

Според чл. 788, § 1 от Регламент № 2454/93 на Комисията, за износител по смисъла на чл. 161, § 5 от Кодекса, се смята лицето, от чието име се подава декларация за износ и което в момента на приемане на декларацията е собственик на стоките или има подобни права за разпореждане с тях. Съгласно така цитираната разпоредба, за да се счита за износител „АУТО ИТАЛИЯ“ ЕАД следва да отговаря на две условия: лично дружеството или от негово име да е подадена декларацията за износ и да е собственик на стоките. В случая по отношение на това дружество тези условия не са изпълнени. Митническите органи също не са констатирали извършени митнически нарушения от MNE DIGITAL Ltd, което дружество има качеството на износител по смисъла на митническото законодателство на процесните автомобили и не са установили правно основание да се пристъпи към корекция на данните в проверените ЕАД относно лицето износител на стоките. Представените фактури за извършения износ, също са издадени от MNE DIGITAL Ltd, а не от ревизираното лице, поради което обосновано органа по приходите е приел в оспорения РА, че не е изпълнено изискването и по чл. 21 от ППЗДДС.

При този изход на спора в полза на Дирекция ОДОП - С. следва да бъде определено юрисконсултско възнаграждение в размера по чл. 8, ал. 1 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения върху материалния интерес 133 063, 63 лева, или 8 782 лева.

Водим от горното и на основание чл. 160 и чл. 161 от ДОПК Административен Съд С. град, III отделение, 17-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АУТО ИТАЛИЯ“ ЕАД срещу РА № Р-22222523005430-091-001/21.12.2023 г., с който за данъчен период м. 01.2022 г. са установени допълнителни задължения за данък по ЗДДС в размер на 109 995,87 лв. и лихви за забава в размер на 23 067,76 лв.,

потвърден с Решение № 375/22.03.2024г. на директора на дирекция ОДОП С..

ОСЪЖДА „АУТО ИТАЛИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при ЦУ на НАП, юрисконсултско възнаграждение в размер на 8 782 лв.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: